

Jacob Buksti (S):

Jeg har også læst det pågældende afsnit, og man kan sådan set godt forstå det. Men hvordan og hvorledes skal de pågældende medarbejdere reagere, når det er sådan, at det er en praksis, som ikke bare har kørt i 1, 2 eller 3 år, men gennem mange år, så det er en fast indarbejdet praksis? Hvordan skal den pågældende medarbejder så være i stand til at vurdere detaljerne for, hvordan rejsegodtgørelsen udregnes, og om det er noget, der sker med forsæt?

Jeg synes, det må være meget vanskeligt, og det er derfor, jeg synes, ministeren burde tilkendegive, at hvis der ikke ligefrem er tale om forsætlig unddragelse af skat, men at det er sket uforvarende, fordi de, der sidder og administrerer ordningerne, helt klart har gjort det i strid med gældende regler, vil ministeren sikre, at der findes løsninger, som gør, at de ikke kommer til at betale den skat, der skulle være betalt.

Jens Peter Vernersen (S):

Man må i hvert fald konkludere efter de svar, der er givet her, at ministeren ikke umiddelbart synes, at problemet skal løses, og tilbage står så, at det er medarbejderne, der har problemet. Det må jo være konklusionen, og det synes jeg er ærgerligt, for her denne onsdag havde ministeren jo en mulighed for at klare noget, som er et problem for rigtig mange familier.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg vil slet ikke svare på det sidste, for jeg mener, at sagen er vigtigere end polemikken. For mig drejer det sig ikke om en polemik, for mig drejer det sig om den pågældende sag.

Jeg sagde allerede i min indledning – det kan være, hr. Vernersen ikke var til stede, da jeg nævnte det – at når sagerne er kørt igennem, er det selvfølgelig op til arbejdsgiver og arbejdstager at finde ud af gennem en civilretslig afgørelse, om det er rimeligt, at de pågældende medarbejdere skal lide den tort, som hr. Buksti udtrykker det; om de virkelig har været i god tro, om de virkelig har været, osv. osv. Hvis det er tilfældet, har jeg forstået, at Trafikministeriet og trafikministeren også er opmærksomme på den side af problemstillingen, som jeg nævnte indledningsvis.

Der skal altså ikke herske nogen som helst tvivl om, at både trafikministeren og jeg selv er meget optaget af sagen, og hvis vi på nogen måde kan se, at det er fuldstændig urimeligt og uretfærdigt, er det da klart, at så må vi jo tage

stilling til det, når det i givet fald måtte være konstateret. Men at gøre det lige nu, før det er konstateret, tror jeg nok enhver ville sige nok vil være lidt halsbrækkende. Lad nu lige sagerne køre til ende, og lad os se, hvad der er ret, og hvad der er uret, inden vi drager forhastede beslutninger.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 448

8) Til skatteministeren af:

Sandy Brinck (S):

»Er det korrekt, at der bruges langt flere skatte kroner på private sundhedsforsikringer end først antaget, og at dette sker samtidig med, at det offentlige sundhedsvæsen er underlagt et voldsomt økonomisk pres?«

Sandy Brinck (S):

Socialdemokratiet var meget imod, da regeringen sammen med Dansk Folkeparti indførte, at der skulle bruges skatte kroner på at lokke flere til at tegne private sundhedsforsikringer frem for at bruge skatte kroner på vores fælles sundhedsvæsen.

Vores modstand er absolut blevet skærpet, når vi nu kan læse i skatteministerens rapport, at det beløb, man havde regnet med, ordningen ville koste skatteyderne, er steget fra 35 mio. kr. til 200 mio. kr. Regningen til skatteyderne er altså mere end femdoblet, og alt dette sker samtidig med, at vi ved, at de medicinske afdelinger på landets offentlige sygehuse er plaget af overbelægninger og besparelser. Derfor mener vi, at en erkendelse fra regeringens side af, at skatte kroner fosses ud til forsikrings selskaberne frem for til de offentlige sygehuse, vil være første skridt til at få ændret en fuldstændig usympatisk og ufornuftig politik fra regeringen på dette område.

Kl. 14.25

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Regeringen indførte som en af sine første gerninger fradrag for arbejdsgiverbetalte sundhedsbaserede behandlinger. Hermed skete der en forbedring af den generelle velfærd, og det blev mere attraktivt for virksomhederne at påtage sig et socialt ansvar, hvilket jeg går ud fra at også spørgeren mener er positivt. Men sådanne forbedringer er altså ikke helt gratis.